

Ankenævnets journal nr.: 2014-0463 - Mistet jakke og pung i garderobe.

Klager var den 24. januar 2014 på besøg hos indklagede. Hos Indklagede var det obligatorisk at indlevere jakke i en betalingsgarderobe. Det kostede 25 kr., og Klager fik udleveret et billetnummer.

Da Klager vil forlade Indklagedes bar, har indklagede ikke længere Klagers jakke og pung i deres varetægt. Klager klagede mundtligt over de bortkomne genstande den 24. og 25. januar 2014.

Klager indgav en skriftlig klage til indklagede den 27. januar 2014. Indklagede oplyste, at de ville vende tilbage i samme uge. Indklagede vendte ikke tilbage. Klager rykker for svar gentagne gange, og den 5. marts 2014 skrev Indklagede til klager, at jakken fortsat ikke var fundet, og at indklagede var nødt til at se købsbevis for at yde erstatning.

Klager gjorde gældende, at han i forbindelse med indleveringen af jakken sagde til indklagedes medarbejder, at han havde en pung liggende i jakken.

Klager gjorde endvidere gældende, at jakken blev købt i januar/februar 2012 og havde en værdi af 3.800 kr.. Pungen var en gave fra klagers far og havde en værdi af 1.500 kr. Klagers samlede tab udgjorde 5.300 kr. Klager havde ikke kvitteringer for de mistede genstande, da klager ikke gemmer disse.

Klager fremsatte krav om erstatning for bortkommet jakke og pung.

Indklagede anerkendte, at jakken var bortkommet, da den var i indklagedes varetægt om natten den 24. januar 2014.

Indklagede kunne ikke anerkende erstatningskravets størrelse, og indklagede gjorde gældende, at størrelsen af klagers økonomiske tab ikke var dokumenteret.

Indklagede afviste at være ansvarlige for løse genstande som Klagers pung. Indklagede afviste endvidere, at klager skulle have gjort garderobepersonalet opmærksom på, at der i jakken lå en pung. Indklagedes medarbejdere var instrueret i at anmode gæster om at medtage løse genstande, hvis gæsterne gjorde opmærksom på, at disse lå i det indleverede overtøj.

Indklagede gjorde gældende, at erstatningen skulle fastsættes skønsmæssigt, da klager ikke kunne fremvise dokumentation for hverken jakken eller pungens værdi og dermed tabet. Indklagede gjorde gældende, at der heller ikke var fremlagt dokumentation for de bortkomne genstandes værdi i form af kontoudtog.

Indklagede var villig til at betale 1.000 kr. i erstatning til klager.

Nævnets bemærkninger:

Ankenævnet gav klager delvist medhold.

Det var ubestridt, at klager den 24. januar 2014 besøgte indklagedes virksomhed og mod betaling indleverede sin jakke til opbevaring i indklagedes garderobe, at jakken ikke var at finde i garderoben, da klager mod forevisning af det udleverede garderobenummer ville have den udleveret, og at jakken således var bortkommet, mens den havde været i indklagedes varetægt.

Klager havde oplyst, at jakken tillige indeholdt hans pung.

Da klagers jakke var bortkommet, mens den var i indklagedes varetægt, skulle indklagede erstatte klager jakkens værdi, som klager havde oplyst til at være kr. 3.800,-.

Nævnet fandt ikke, at der var grundlag for at pålægge indklagede at erstatte pungen, som ifølge klager lå i jakken. Nævnet havde lagt vægt på, at der efter praksis alene var grundlag for at udbetale erstatning for løse genstande, som naturligt opbevaredes sammen med overtøjet, f.eks. huer, handsker og halstørklæder. Nævnet fandt det ikke godtgjort, at indklagede specifikt tilkendegav over for klager, at indklagede ville tage vare på klagers pung. Nævnet lagde vægt på, at indklagede havde oplyst, at garderobepersonale netop var instrueret i at bede gæsterne om at medtage løse genstande, når de indleverer overtøj i garderoben.

Nævnet bemærkede, at der efter praksis ikke stilles krav om, at en klager dokumenterer værdien af en bortkommet jakke, hvis denne værdi skønnes at ligge inden for det sædvanlige.

Afgørelse af 5. marts 2015